

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie zapewniając sporządzenia zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych w odniesieniu do zakładów, do których odnosi się w art. 9 dyrektywy Rady 96/82/WE z dnia 9 grudnia 1996 r. w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r.⁽²⁾, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy art. 11 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy;
- obciążenie Królestwa Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że sporządzenie zewnętrznych planów operacyjno-ratowniczych dotyczących środków, jakie należy podjąć poza terenem zakładów, do których odnosi się art. 9 dyrektywy 96/82/WE jest podstawowym wymogiem tej dyrektywy. Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy, ponieważ nie sporządziło ono takich planów w odniesieniu do 59 zakładów znajdujących się na jego terytorium, podczas gdy zgodnie z jej brzmieniem wyżej wymienione plany winny były zostać sporządzone najpóźniej na trzy lata po ostatecznym terminie transpozycji dyrektywy, tj. 3 lutego 2002 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 1997, L 10, s. 13.

⁽²⁾ Dyrektywa 2003/105/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2003 r. zmieniająca dyrektywę Rady 96/82/WE w sprawie kontroli niebezpieczeństwa poważnych awarii związanych z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 345, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 31 lipca 2008 r. — Modehuis A. Zwijnenburg BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën

(Sprawa C-352/08)

(2008/C 285/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Modehuis A. Zwijnenburg BV.

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 11 ust. 1 lit. a) dyrektywy [Rady] 90/434/EWG⁽¹⁾ z dnia 23 lipca 1990 r. należy interpretować w ten sposób, że można odmówić przyznania podatnikowi przewidzianych w tej dyrektywie przywilejów, jeżeli szereg czynności prawnych ma na celu uniknięcie zapłaty innego podatku niż podatki, do których odnoszą się przywileje przewidziane w tej dyrektywie?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 90/434/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku łączenia, podziałów, wnoszenia aktywów i wymiany udziałów, dotyczących spółek różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-354/08)

(2008/C 285/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i J. Sénéchal, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że udzielając prawa pierwszeństwa koncesjonariuszowi, którego koncesja wygasa, w ramach przetargów w przedmiocie udzielenia koncesji związanych z elektrowniami wodnymi, w szczególności poprzez zastosowanie art. 29 ust. 3 dekretu nr 99/225 z dnia 22 marca 1999 r. dotyczącego koncesji i deklaracji w sprawie użyteczności publicznej elektrowni wodnych, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciąży na mocy art. 43 WE,
- obciążenie Republiki Francuskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi, że udzielenie prawa pierwszeństwa koncesjonariuszowi, którego koncesja wygasa, przy odnowieniu i udzieleniu koncesji związanych z elektrowniami wodnymi stanowi naruszenie zasady niedyskryminacji oraz ogranicza swobodę przedsiębiorczości. Traktując w sposób uprzywilejowany spółki, którym przysługuje koncesja, i które w związku z tym faktem prowadzą już działalność we Francji, przepisy Francuskie utrudniają podejmowanie działalności przez spółki mające siedzibę w innych państwach członkowskich.

Władze francuskie nie powołały się natomiast na odstępstwa przewidziane w art. 45 i 46 traktatu lub na nadrzędne względy interesy ogólnego celem uzasadnienia omawianego środka, który w każdym razie byłby nieproporcjonalny wobec zamierzonego celu. Ciężary finansowe ponoszone przez koncesjonariuszy, których koncesja wygasa, mogą zostać wyrównane na przykład poprzez inne obowiązki nałożone na wszystkich nowych konkurentów.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Niderlandy) w dniu 4 sierpnia 2008 r. — Stichting Greenpeace Nederland przeciwko Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, druga strona Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

(Sprawa C-359/08)

(2008/C 285/32)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Raad van State (Niderlandy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Stichting Greenpeace Nederland

Strona pozwana: Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Druga strona: Pioneer Hi-Bred Northern Europe Sales Division

Pytania prejudycjalne

1. Czy miejsce uwolnienia organizmów zmodyfikowanych genetycznie, które zgodnie z art. 25 ust. 4 dyrektywy

2001/18/WE ⁽¹⁾ nie może zostać uznane za poufne, należy również przy uwzględnieniu celu i systematyki dyrektywy interpretować w ten sposób, iż odnosi się ono do pola określonego w rejestrze katastralnym, czy też wystarczające jest, jeśli wskazany zostanie większy obszar geograficzny?

2. a) Jeśli wystarczający jest większy obszar geograficzny, jakie okoliczności mogą zostać uwzględnione w zakresie określenia danych dotyczących obszaru?

b) Czy dyrektywa 2003/4/WE ⁽²⁾ ma znaczenie przy określeniu zakresu danych dotyczących obszaru?

c) Czy obszar, który jest dwadzieścia razy większy niż poszczególne pola objęte eksperymentem, czyni zadość zasadzie proporcjonalności?

3. Czy zasada proporcjonalności zostaje zachowana, jeśli zgodnie ze zmienioną w dniu 17 lipca 2008 r. praktyką administracyjną dokonano wyboru ogólnego podania obszaru stanowiącego stukrotną wielkość poszczególnych pól objętych eksperymentem?

4. Jeśli wystarczające jest podanie obszaru zgodnie z rejestrem katastralnym, to czy pomimo art. 25 ust. 4 dyrektywy 2001/18/WE może wśród wymienionych w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE okoliczności istnieć uzasadnienie dla poufnego traktowania informacji o dokładnym miejscu uwolnienia?

5. a) Czy art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4/WE zawiera wyczerpujący wykaz uzasadnień?

b) Jeśli tak, czy ochrona przedsiębiorstw włącznie ze znajdującymi się tam osobami i produktami oraz zapobieganie sabotażowi w celu wspierania rozwoju biotechnologicznego w Niderlandach są objęte zakresem jednego z wymienionych w art. 4 ust. 2 dyrektywy 2003/4 uzasadnień?

6. Jeśli na pytanie piąte lit. a) i b) zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, to czy w tym przypadku podanie obszaru o dwudziestokrotnej lub stukrotnej wielkości pola objętego eksperymentem przy uwzględnieniu art. 4 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2003/4/WE i biorąc pod uwagę ochronę interesów prywatnych (ochrona przedsiębiorstwa wraz z znajdującymi się tam osobami i produktami) i publicznych (zapobieganie sabotażowi w celu wspierania rozwoju biotechnologicznego w Niderlandach) jest proporcjonalne?

7. a) Jeśli na pytanie piąte lit. a) zostanie udzielona odpowiedź przecząca, to czy ochrona przedsiębiorstwa wraz z znajdującymi się tam osobami i produktami oraz zapobieganie sabotażowi w celu wspierania rozwoju biotechnologicznego w Niderlandach stanowi dopuszczalne uzasadnienie?